

mig overbevist om, at Planen i den Grad er
 færdig, at den vil være i Virksomhed meget
 hurtigt, efterat Bemyndigelsen er givet. Jeg
 holder mig fuldkommen overbevist om, at den
 ærede Indenrigsminister ikke først vil oppebie
 en saadan Bemyndigelse deels fra Rigsdagen
 deels fra Hans Mæjstæt, for saa at tage sin
 Beslutning om, hvad han nu vil gjøre med
 disse Penge, men at han i den Henseende er
 paa det Rene med sig selv. Jeg kan altsaa
 kun forstaae det saaledes, at han mener, at
 de Foranstaltninger, som han ønsker træffe,
 muligens kunde taabe Noget af deres Kraft og
 deres Virksomhed ved at blive bekjendte for
 tidligt, og er det saa, da er det et Hensyn,
 jeg for mit Vedkommende skal respectere. Jeg
 skal imidlertid dog ogsaa gjøre opmærksom paa,
 at vi ganske vist i saadanne finansielle Spørgs-
 maal ere stillede noget eiendommeligt. Ved
 den Ordning, der er truffen, og som jeg ikke
 anseer for heldig, er Indenrigsministeren stillet
 i et Forhold til Kongerigets særlige Finanser,
 som under de sædvanlige Forhold nærmest gaar
 ud paa Ordningen af Budgettet og andre saa-
 danne Forhold, der ligge en Indenrigsministers
 sædvanlige Virksomhed nærmere. Men her ere
 vi inde paa et reent finansielt Gebeet, og jeg
 betragter det ligesom kun som et lykkeligt
 Tilfælde, at vi have en Indenrigsminister, til
 hvem jeg ogsaa i dette Punkt har fuldkommen
 Tillid. Men jeg kan ogsaa kun sige, at jeg
 betragter det som et lykkeligt Held; thi det er
 ganske vist, at En kan være en udmærket In-
 denrigsminister og ogsaa trostigt kan paatage sig
 Ordningen af Budgettet og Ledelsen af de al-
 mindelige Forhold, der nu ere hensorte til det,
 man kalder Kongerigets særlige Finanser, uden
 at være en egentlig Financier; men her staae
 vi ligeoverfor et Spørgsmaal, som forudsætter
 en Financier, og at en dygtig Indenrigsmini-
 nister tillige er en dygtig Financier, er ikke gi-
 vet. Men dertil kommer, at ingen Minister
 kan arbejde uden Medhjælp. Hele Indenrigs-
 ministeriets Organisation er ikke beregnet paa
 at kunne være Ministeren til væsentlig Tjeneste
 og Nytte ved saadanne reent finansielle
 Spørgsmaal, og jeg seer altsaa virkelig ikke
 Andet, end at han maa arbejde selv eller or-
 ganisere sig i et Finansdepartement ad

hoc. Jeg troede altsaa, at der var al Anlebs-
 ning til, idet man fordrøede en saadan Bemyn-
 digelse af den skattebevillende Myndighed,
 idetmindste i Grundtrækkene at opgive, hvor-
 ledes man agtede at benytte samme; men jeg
 har allerede sagt, at ogsaa uden det vil jeg
 give min Stemme fuldt og freidigt dertil, men
 antager ogsaa, at det er en af de stærkeste
 Prover paa fuld Tillid, der kan stilles til en
 skattebevillende Myndighed.

Resolvy: Jeg har i mine tidligere
 Foredrag ikke taget Hensyn til den Side af
 Sagen, som nu er bragt frem af den meget
 ærede Viceformand; jeg har med Villie und-
 ladt Alt undtagen det Punkt, som jeg ansaae
 for Hovedsagen, nemlig hurtig Hjælp. Jeg
 har hverken taget Hensyn til, om de Betin-
 gelser, der ere stillede, ere gunstige, ere pas-
 sende, ere saadanne, som Kongeriget kan være
 tjent med; etheller har jeg villet gaae ind paa
 den Side af Sagen, hvorledes den hele finansielle
 Ordning i de forskjellige Dele af Mon-
 archiet og Kongeriget er. Det er ingen Hem-
 melighed, at jeg fra Begyndelsen af har været
 imod denne Ordning; jeg har ikke i saa Hens-
 seende forandret min Mening, men jeg har ikke
 troet at burde og ikke ønsket atter at bringe
 dette frem ved denne Leilighed. Her er Spørgs-
 maalet — saaledes som jeg har opfattet det
 — om Conjuncturene, om hvorledes Stillingen
 er i det Hele. Vi ere nødte til at finde
 os i den Forsatning, som vi have; med den
 skulle og maae vi arbejde. Man vil, troer jeg,
 snart komme til den Anskuelse, som jeg stedse
 har forsvaret, at, naar der skal være en Fæl-
 lesstat og sælles Finanser, saa maa der være
 en sælles Finansminister, det vil sige, en Mini-
 nister, som staaer i Spidsen for Finansiæse-
 net i alle de forskjellige Dele (Seh man n:
 3a!). Det er Sammenfnytningspunktet af det
 Hele; det har fra Begyndelsen af været min
 Overbeviisning og er det endnu. Naar den
 holtærede Indenrigsminister har yttret, at de
 Midler, som stilles til Disposition, skulle anvendes
 i mange forskjellige Retninger, da be-
 klager jeg høiligt, at den Sum, der er forlangt,
 er saa ringe. Jeg troer, at, naar man stiller
 sig et saadant Formaal for Die, da vil man